

Iona s-a dus pe mare

Iona s-a dus pe mare, spre Tars el a fugit,
Dar furtuna-ngrozitoare, în valuri s-a pornit.
Corabia pe ape înainta cu greu,
Din cauză căci prorocul fugea de Dumnezeu.

Cor:

Nu fugi pe mare, nu fugi în zare,
Domnul cu mesajul te trimite iar.
Tu te du și spune cu înțelepciune
Să se-ntoarcă lumea cât mai este har.

Atunci corăbierii cu glas tremurător,
Strigau în rugăciune spre dumnezeii lor.
Și-ndată îl treziră pe omul adormit,
Spre Iona toți priviră, și-atunci au glăsuțit:
"Mărturisește-ți vina!-păgînii au strigat-
Căci sorțul ne arată căci tu ești vinovat!
Sau roagă-te mai bine, căci uite vom pieri,
La Dumnezeul vostru, și ne va izbăvi!"

"Eu sînt, -le zise Iona-eu sînt cel vinovat
Căci am fugit de Domnul, și nu l-am ascultat.
Voi veți avea scăpare dacă mă aruncați,
În valuri, jos, în mare, veți fi eliberați"
Și cei cuprinși de groază, înaintînd spre mal,
L-au aruncat pe Iona în cel mai mare val.
Dar iată uriașul, un pește a venit
Și pe prorocul Iona pe loc l-a înghițit.

Trei zile în văpaie, în pîntece la chit,
Prorocul stă și plînge, și strigă îngrozit.
Dar după marea noapte de chin și de dureri,
El este dus de pește pe malul unei mări.

Și iată Domnul iarăși la lucru l-a chemat,
Și Iona se supune și n-a mai așteptat.
Cînd Domnul te trimite, tu dute liniștit,
Învăță de la Iona, să nu fii pedepsit.
Ninive e mare, tu trebuie să spui,
Că va veni sfîrșitul, pedeapsa Domnului.
Și poate împăratul, cînd tu le vei vesti,
În sac și în cenușă cu toți se vor smeri.

Amin